

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 2. De Magnanimitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

etiam audaciam comprime, qua ali-
quid supra vires à te concessas adori-
mur, vt in medio huius virtutis posi-
ti, secundum quod tibi placet, in stu-
diosis operibus strenuè & fortiter
nos geramus. Amen.

De Magnanimitate. §. II.

D. Thom.
2.2. q 129.
ar. 3 ad 3.
Bonau. in
hom. Eccl.
to 1. opus.
Arist.

Magnanimitas est virtus, qua mag-
na opera & eximio honore dig-
nissima propter finem virtutis aggredi-
mur, ipsum verò honorem nobis denega-
tum non ambimus, & oblatum contem-
nimus. Ita quidē magni Ecclesiæ Do-
ctores, Thomas & Bonauétura huius
virtutis naturam exposuerunt, & ex
parte Philosophi definitionem cor-
rexerunt. Qui fidei luce carens, & sui
oblitus, (nam alio loco verè docuit
honorem propter seipsum non esse
quærendum (plus amoris honoris tri-
buit, quàm Christiana veritas pati-
tur, & quàm ipse honor (qui virtutem
sequitur, sicut delectatio sumptio-
nem cibi) mereatur.

Incitamenta ad Magnanimitatem
sunt: I. Magnitudo Dei, cuius nos ser-
uos

uos

uos profitemur & filios, ac imitato-
 res esse cupimus. Ipse enim magnus
 est: *Quia magnus Dominus & laudabi-* Psa. 47. 1.
lis nimis. Et: Magnus amor eius, quo fi- Ioan. 3.
lium suum nobis in redemptorem dedit,
& spiritum suum cordib. nostris immi-
sit. Et: Magna virtus eius, quia fecit no- Luc. 1. 49
bis magna, qui potens est. Et: magnum Psa. 102.
donum eius: Nam redemit de interitu 4.
vitam nostram, & coronat nos in mise-
ricordia & miserationibus, & compla-
cuit ei parare nobis regnum. Ita vt
 possimus singulis momentis dicere:
Quod magna est misericordia eius su- Psa. 85. 13.
per nos. Quis ergo non videat, huius
 magni regis famulos, amicos & filios
 magnos esse debere, quiq; magna pro
 ipso audeant, & omnem sæculi hono-
rem qui, vt ait August. nullius est pon- Aug 1 de
deris fumus. animosè contemnant? de ciuit.
 c. 17.

II. Magnis operibus magna præ-
 mia promissa sunt: Nam qui mnâ, quâ
 acceperat, lucratus est quinque
 mnas, præficitur quinque ciuitati-
 bus; qui verò decem mnas acquisiuit,
 laudatur vehementer, & cumulatis-
 simum præmium recipit: Audite
 enim:

enim:

Luc. 19. enim: *Euge bone serue, quia in modico*
 17. *fuiſti ſi leſis, eris poteſtatem habens ſu-*
 Greg li. 3. *per decem ciuitates. Magna ergo pro-*
 in 1. Reg *miſit, inquit Gregorius, qui magna*
 ad c. 17. *præcipiendo docuit, vt magnitudo mu-*
neris ad fortitudinem incitaret laboris.

III. Magnarum actionum ſectato-
 ribus, non tantum in alia vita Domi-
 nus magna præmia decernit, ſed etiã
 in hac vita miris donis augere ſolet.
 Huiusmodi ſunt: Mentis puritas; di-
 uinarum conſolationum affluentia;
 in rebus arduis inuicta fiducia; in
 morte ſecuritas; citus ad cœlũ tran-
 ſitus; nullus aut modicus aut purga-
 torij flammas accessus. Egregiè p. o-
 fectò Gregorius ait: *Magnum eſt ſoli*
 Greg. 5. *Domino ſeruire, videlicet inſtanter bo-*
na agere, bonis actibus reprobis non miſ-
cere: ſed hoc quàm maximum, in huius
vita tranſitu poteſtatem cruentorum
ſpirituum non incurrere. Nullas in via
horribilitates cernere, contrarietates ob-
iectionum nullas inuenire, æternas pœ-
nas euadere liberatoris noſtri præſidia
ſentire, momentaneam ſæculi lucem
perdere, ſed repente ineffabilem clari-
tatem

statem eternitatis inuenire. Hæc ille.

Actiões Magnanimitatis sunt: I.

In omni mortificationis genere atque virtutis, nõ mediocribus contentos esse; sed cum Dei gratia ad supremum gradum anhelare, & quoad fieri possit, maximas & excellentissimas actiones præstare.

II. Homines etiam suprema dignitate fulgentes, & eorum magnificas promissiones, & minas terribiles, si ad aliquid virtuti contrarium compellant, animo è contemnere.

III. Impedimentis, & obstaculis non frangi, qui se præstantissimis actionibus virtutis opponant, sed ea fortiter separare.

IV. Post magnam cum Deo familiaritatem adeptam, ad maiorem aspirare, & post eximia opera, in eius obsequium præstita, adhuc maiora moliri.

V. Difficultatibus & molestijs, quæ in his magnis operibus oriri solent, non mœrere, non angere, sed lætari, atque gaudere.

VI. Pro his omnibus solum Dei ob-

K sequi-

sequium ac gloriam expectare, & verum honorem, scilicet æternum, in patria decernendum, concupiscere.

VII. Dignitates & mundi honores, si non offerantur, non appetere; si offerantur, aspernari: & minus voluntarij, solum pro Dei gloria & merito obedientiæ suscipere, & sub illis, tanquam sub pondere, gemere, & libentissimè eos alijs dimittere.

VIII. Honores, ac munera, nostris meritis minora, præ ambitione non aspernari, sed illa cum magna modestia administrare, & quasi nostra maiori dignitati honore afficere.

IX. Non solum pusillanimitatem, quæ viribus à Deo nobis datis, congrua non audet, sed etiam præsumptionem, ambitionem, & inanem gloriam fugere.

*Arist. 4.
Ethic. c. 3.* X His ex parte continentur viginti indicia notanda viri magnanimi, quæ Aristoteles numeravit, & benè interpretata, non parum utilitatis viro spirituali possunt afferre. Vir enim magnanimus, Primo: Spectato officio

officio aut dignitate magna, quam
 quærit, se propter illam, qua Deum
 repræsentat, dignum magno hono-
 re iudicat. Secundò: Modicè magnis
 honoribus, & à magnis viris oblati,
 delectatur, paruosque contemnit.
 Tertio: In prosperis & aduersis
 moderatum se exhibet. Quarto:
 Magnanimi etiam est, parua pericu-
 la, paruis relinquere, magnis verò
 pro Dei gloria se exponere, & si
 opus fuerit vitæ non parcere. Quin-
 to: Acceptum beneficium ab ho-
 mine maioribus beneficijs compen-
 sare. Sextò: Neminem ex mortali-
 bus, nisi ob res magnas, rogare. Se-
 ptimò: Libenter alijs adiumento ef-
 se. Octauò: Cum principibus, & o-
 pulentis; si ita gloria Dei exigat, præ-
 stare se magnum & excelsum; cū me-
 diocribus & infimis, moderatum.
 Nono: Non se locis honoratioribus
 aut dignitatibus ingerere. 10. Cuncta-
 ri in his, quæ aggreditur, & nō multa,
 sed magna facere. 11. Apertè vitia o-
 disse, & virtutem amare. 12. Palam &
 liberè, quæ dicenda, & agenda sunt,

dicere & agere. 13. Vulgi hominibus
sententiam suam & rationem guber-
nandi non proderet. 14. Alterius nutu,
nisi superiori, non posse viuere. 15.
Quia nihil ei magnum est, non facile
admirari. 16. Iniuriarum non memi-
nisse. 17. Aliorum nimium laudorem,
aut vituperatorem non esse. 18. In mo-
lestijs querulum non se præbere. 19.
Malle res honestas quàm vtilis possi-
dere. 20. Habet denique magnanimus
vocem grauem, motum tardum, ora-
tionem sedatam, & quia paucis stu-
det, non festinat, & quia nihil mag-
num æstimat, nunquam vehementer
contendit.

Postulatio Magnanimitatis: Do-
mine IESV Christe, Rex magne, qui
pro nobis, pusillis magna & incom-
prehensibilia fecisti, & sæculi hono-
rem calcasti: fac nos, obsecramus, in-
tentè, magnorum operum amatores,
& terrenorum honorum & dignita-
tum contemptores; vt & magna ope-
ra & magna in tuo regno præmia nos
efferant, & magnorum honorum sæ-
cularium contemptus nos in ve-
rissi-

rissimum sanctorum honorem inducat. Amen.

De Securitate. §. III.

Securitas est virtus, qua pacatè & tranquillè magna opera virtutis aggredimur, & timorem, anxietatemque errandi, præposterè agendi, & non assequendi finem, cohibemus. Quæ, ut D. Thom. 2 2. qu. 129. art. 7. Thomas ait, pars est magnanimitatis, quia cum magnanimus ea quæ aggreditur, non sibi imparia reputet, meritò in operib. suis securus est, & de diuina misericordia sibi fauete cõfidit.

Incitamenta ad securitatem sunt:

I. Concurfus Dei, qui omnes res naturales in suis functionibus mirabiliter iuuat. Qui & ipsis peccatoribus in suarum quoque legum transgressionem auxilia ad operandum generalia non denegat, ne naturali ordini in rebus statuto deficiat. Quanto ergo magis suos iustos iuuabit, pro eius obsequio laborantes, & eos ab emergentibus impedimentis vinci non sinet.

II. Bona conscientia, quæ iustum,

K 3

Dei